

عنوان مقاله:

چرخه ساختاری و کارکردی دیپلماسی عمومی سیاست خارجی ایران

محل انتشار:

فصلنامه سیاست متعالیه، دوره 11، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

هادی آخوندی نعمت آباد - دکتری، روابط بین الملل، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران.

ابراهیم متقی - استاد، گروه روابط بین الملل، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

رضا شیرزادی - استادیار، گروه علوم سیاسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی چرخه ساختاری و کارکردی دیپلماسی عمومی سیاست خارجی ایران است. پژوهش بر این فرضیه استوار است که «چرخه ساختاری و کارکردی دیپلماسی عمومی ایران را الهام بخشی و نهادهای دیپلماسی عمومی جمهوری اسلامی، معطوف به صدور انقلاب شکل می دهد». در تبیین پژوهش از رهیافت قدرت نرم، هویت و دیپلماسی عمومی جان میلسن استفاده شده است. نتایج نشان داد دیپلماسی عمومی ایران بعد از برجام، تحت تاثیر فشارهای بین المللی و محدودیت های راهبردی قرار گرفت و هر یک از کارگزاران سیاست خارجی ایران تلاش کردند تا زمینه لازم برای به کارگیری سازوکارهای همکاری جویانه با سیاست بین الملل را فراهم آورند، که این امر منتج به شکل گیری سه گفتمان «بازنمودها»، «سمبل ها» و «قواعد اجرایی» در فضای برجامی و پسابرجامی شد، و هر یک در سازوکارهای دیپلماسی عمومی سیاست خارجی ایران از قابلیت لازم برای اثرگذاری در فضای کنش ارتباطی با الگوی تعاملی برخوردار بود. در فضای پسابرجامی، دیپلماسی عمومی ایران مبتنی بر سازوکارهای کنش چندجانبه بوده است. در این فرایند، تلاش ایران برای حداقل سازی تهدیدات اقتصادی ناشی از اعاده تحریم های پسابرجامی شکل گرفت و تاثیر خود را در فضای اقتصاد سیاسی ایران به جا گذاشت.

کلمات کلیدی:

دیپلماسی عمومی، سیاست خارجی ایران، برجام، روابط خارجی، روابط بین الملل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2057547>

